

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.5.2023.JG

Warszawa, 28 sierpnia 2023 r.

DECYZJA nr DNR-1/30/2023

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: krzesło/fotel technorattan 194, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „ESCAL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kielpinie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów za wprowadzenie na rynek produktu: krzesło/fotel technorattan 194, niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę „ESCAL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kielpinie karę pieniężną w wysokości 25 000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 27 lutego 2023 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”, „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr NR.8361.337.2022.GO.ES dotyczący krzesła/fotela technorattan 194 (dalej jako: „krzesło”, „fotel” lub „produkt”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „ESCAL” spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kielpinie. Kontrolę podjęto w związku ze skargą konsumenta dotyczącą tego produktu.

Krzesło/fotel technorattan 194 przeznaczone jest do samodzielnego złożenia. Siedzisko krzesła wykonane jest w technologii „technorattan” – tj. z żyłek z tworzywa sztucznego rozpiętych na stalowym malowanym stelażu o owalnym kształcie. Podstawę krzesła stanowią 4 malowane nogi wkręcane do stelaża przy pomocy połączenia gwintowego. Krzesło jest dostępne w różnych wersjach kolorystycznych, których konstrukcja jest jednakowa. Krzesło posiada następujące wymiary: szerokość rozstawu przednich nóg – 60 cm, szerokość rozstawu nóg przód-tył – 60 cm, szerokość rozstawu tylnych nóg – 36 cm, wysokość siedziska – 38 cm, szerokość – 75 cm, wysokość oparcia od podłoża – 84 cm. Do produktu dołączono naklejkę z kodem „QR” oraz informacją: *Instrukcja do pobrania na stronie www.xlnet.pl*. Bezpośrednio na produkcie lub na opakowaniu brakuje oznakowania oraz nazwy i adresu producenta.

W trakcie kontroli nr NR.8361.337.2022.GO.ES inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali krzesło ocenie bezpieczeństwa na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), z uwzględnieniem wymagań normy PN-EN 1022:2019-03 *Meble – Meble do siedzenia - Oznaczenie stateczności* (dalej jako: „norma”). W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych ustalono, że krzesło nie spełnia wymagań dla produktu bezpiecznego w zakresie:

- 1) oznakowania i informacji, określonych w art. 10 ww. ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, tj.:
 - brak na produkcie lub jego opakowaniu nazwy i adresu producenta;
 - brak oznaczenia identyfikującego produkt oraz brak informacji umożliwiających konsumentowi ocenę zagrożeń związanych z produktem (instrukcji montażu, konserwacji, przechowywania oraz ostrzeżeń dotyczących maksymalnego dopuszczalnego obciążenia);
- 2) w zakresie cech zewnętrznych nie spełnia wymagań dla produktu bezpiecznego określonych w art. 4 ww. ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, z uwagi na:
 - korozję połączenia gwintowego, co może powodować zmianę jego właściwości mechanicznych;
 - brak stabilności konstrukcji poprzez utratę równowagi do przodu, co może spowodować upadek użytkownika i zranienie ciała.

W związku z uwagami dotyczącymi sposobu i wyników przeprowadzonej oceny produktu, zgłoszonymi przez przedsiębiorcę „ESCAL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kiełpinie, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przekazali próbkę produktu do Instytutu Nadzoru Technicznego sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych. Z przekazanego sprawozdania z badań laboratoryjnych nr LB/01/0355/23 z 16 lutego 2023 r. wynika, że próbka kontrolna krzesła/fotela technorattan 194 nie spełniła wymagań określonych w pkt. 7.3.1 normy PN-EN 1022:2019-03, z uwagi na brak stabilności konstrukcji (krzesło przewróciło się do przodu).

Dowód: sprawozdanie z badań nr I.B/01/0355/23 z 16 lutego 2023 r. – k. 2-9 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 16 marca 2023 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „ESCAL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kiełpinie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa krzesła oraz w sprawie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji i dowodów dotyczących obrotu produktem będącym przedmiotem postępowania, a także potwierdzenia jej roli w tym obrocie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 16 marca 2023 r. - k. 175-181 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 kwietnia 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że w maju 2021 r. dokonała jednorazowego zakupu krzesel oraz przekazała fakturę zakupu wraz z dokumentacją celną (SAD). Następnie oświadczyła, że sprzedaż krzesel odbywała się za pośrednictwem platform internetowych (allegro.pl i własna strona internetowa) klientom indywidualnym na paragon lub fakturę, a jedynym dystrybutorem krzesel była firma XLnet. Przekazała również informacje dotyczące średniej ceny sprzedaży (125 zł netto dystrybutorom na fakturę i 170 zł netto konsumentom na paragon i fakturę), wykaz sprzedaży na podstawie faktur oraz liczbę produktów sprzedanych na paragon (365 sztuk), jak również liczbę egzemplarzy, które nie zostały wprowadzone na rynek (łącznie 1 084 sztuk, z czego 1 041 sztuk u dystrybutora, którym

jest firma należąca do strony postępowania). Wskazała również, że otrzymała tylko jedną skargę konsumencką (tę, która była powodem kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej).

Dowód: pismo strony postępowania z 27 kwietnia 2023 r. r. wraz załącznikami - k. 189-202 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Postanowieniem z 16 maja 2023 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 45 dni na podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez krzesło i wezwał ją do przedstawienia dowodów tych działań, wskazując przy tym, jakiego rodzaju działania strona powinna podjąć i jakie dowody przedstawić na ich potwierdzenie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 16 maja 2023 r. - k. 203-207 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 czerwca 2023 r. strona postępowania przekazała wydruki komunikatów skierowanych do nabywców zakwestionowanego krzesła, o zagrożeniu jakie ono stwarza oraz o możliwości jego zwrotu. W tym samym piśmie strona postępowania poinformowała, że krzesło zostało wycofane ze sprzedaży oraz zdekompletowane, a poszczególne elementy krzesła zamierza wykorzystać do stworzenia nowych produktów (siedzisko do wytworzenia huśtawki „wiszące gniazdo”, a nóżki do wykonania stolika kawowego).

Dowód: pismo strony postępowania z 29 czerwca 2023 r. wraz z załącznikami - k. 210-486 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na rozbieżności w materiale dowodowym (różnica 5 sztuk produktu pomiędzy deklarowanym przez stronę stanem magazynowym a liczbą produktów widniejącą na dokumencie RW 1/06/H16/2023), ponadto w celu wyjaśnienia, czy odbiorca o nazwie (...) został powiadomiony o zagrożeniu stwarzanym przez produkt oraz ustalenia liczby krzesel zwróconych, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przedstawienie wyjaśnień w tym zakresie. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że zaproponowany przez nią sposób wykorzystania elementów kwestionowanych krzesel do wyprodukowania nowych produktów jest akceptowalny. Jednak wskazał, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – jako wytwórca tych produktów – jest odpowiedzialna za to, aby były one bezpieczne dla konsumentów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 10 lipca 2023 r. - k. 487-489 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 26 lipca 2023 r. strona postępowania wyjaśniła, że powstała różnica wynika z faktu, iż zgłoszony przez stronę stan magazynowy (1 084 sztuk) nie zawierał 5 sztuk produktów uszkodzonych, które widnieją na dokumencie RW 1/06/H16/2023. Strona postępowania poinformowała również, że otrzymała zwrot od jednego z powiadomionych odbiorców (2 sztuki), na dowód czego przedstawiła fakturę korygującą, wyjaśniła również przyczynę niepowiadomienia (...) oraz przekazała dowód powiadomienia tego podmiotu.

Dowód: pismo strony postępowania z 26 lipca 2023 r. wraz z załącznikami - k. 494-503 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „ESCAL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kielcynie wprowadził krzesło/fotel będący przedmiotem postępowania na polski rynek i pełni rolę jego producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się m.in. importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK przedsiębiorca przekazał dowody zakupu produktu (w postaci dokumentów SAD) od przedsiębiorcy z Chin.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest

zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich, innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Norma PN-EN 1022:2019-03 *Meble – Meble do siedzenia - Oznaczenie stateczności* stanowi wyżej opisany rodzaj normy, dlatego ocena bezpieczeństwa produktu została przeprowadzona z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: krzesło/fotel technorattan 194 stanowiły ustalenia inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, które poczynione zostały w toku kontroli przeprowadzonej w związku ze skargą konsumenta na ten produkt. W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że krzesło posiada braki w oznakowaniu oraz nie jest stabilne. Następnie próbka produktu została przekazana do badań laboratoryjnych w Instytucie Nadzoru Technicznego sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu.

Ze sprawozdania z badań laboratoryjnych nr LB/01/0355/23 z 16 lutego 2023 r. wynika, że próbka kontrolna krzesła/fotela technorattan 194 nie spełniła wymagań określonych w pkt. 7.3.1 normy PN-EN 1022:2019-03, z uwagi na brak stabilności konstrukcji (krzesło przewróciło się do przodu).

Dowód: sprawozdanie z badań nr LB/01/0355/23 z 16 lutego 2023 r. – str. 2-9 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie jest bezpieczny oraz może stwarzać zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów. Przedsiębiorca będący stroną postępowania nie zakwestionował oceny bezpieczeństwa krzesła i podjął działania mające na celu wyeliminowanie stwarzanych przez produkt zagrożeń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego oraz oświadczeń strony postępowania wynika, że krzesło zostało zakupione jednorazowo od dostawcy z Chin na podstawie faktury CFS-30-2MA z 31 maja 2021 r. w liczbie 1 900 sztuk. Sprzedaż krzesła prowadzona była za pośrednictwem platform internetowych (allegro.pl i strona internetowa przedsiębiorcy) głównie klientom indywidualnym. Jedynym dystrybutorem była firma XLnet s.c. (firma

należąca do strony postępowania). Łącznie sprzedano 1 857 sztuk produktu (z czego 365 na paragon oraz 451 na fakturę, a 1 041 – firmie XLnet. s.c. należącej do strony postępowania). Na stanie magazynowym strony postępowania pozostały 43 sztuki. Zgodnie z oświadczeniem strony, średnia detaliczna cena sprzedaży krzesła wynosiła 170 zł, natomiast w przypadku sprzedaży dystrybutorowi – 125 zł. Strona postępowania umożliwiła konsumentom zwrot zakupionych przez nich krzesel publikując na portalach sprzedażowych stosowny komunikat oraz powiadomiła mailowo wszystkich nabywców krzesel o zagrożeniu stwarzanym przez ten produkt i możliwości jego zwrotu.

W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania przekazała dowody zamieszczenia komunikatów informujących o zagrożeniu stwarzanym przez krzesło/fotel oraz o możliwości zwrotu produktu. Następnie skontaktowała się ze wszystkimi obiorcami produktu, którzy zakupili krzesło na podstawie faktur, uzyskując zwrot 2 egzemplarzy produktu, odebrała również produkty od jedyne go dystrybutora (1 041 sztuk), przedstawiając zarówno dowody powiadomienia, jak i faktury korygujące. Ponadto oświadczyła, że jest świadoma, iż produkty, które powstaną z elementów pochodzących z kwestionowanych krzesel muszą spełniać stosowne wymagania.

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, w tym oświadczenia i dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez krzesło, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Z uwagi na fakt uznania przez Prezesa UOKiK, że krzesło nie jest bezpieczne, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca „ESCAL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kielcicach naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania

obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98. *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK, uznał fakt, że krzesło stwarza wysokie ryzyko dla zdrowia użytkowników go konsumentów – jego niestabilność może doprowadzić do doznania urazów ciała przez użytkownika na skutek gwałtownego przechylenia się krzesła do przodu. Ponadto strona postępowania miała świadomość istnienia normy PN-EN 1022:2019-03, której fragmenty dołączyła do pisma z 28 listopada 2022 r. skierowanego do Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Mimo tego błędnie oceniła ryzyko związane z użytkowaniem krzesła. Co więcej, pomimo skargi konsumenckiej nie przeprowadziła badań laboratoryjnych krzesła, ograniczając się do weryfikacji oceny jego bezpieczeństwa na własną rękę, metodami nieakredytowanymi, co doprowadziło do przyjęcia błędnej oceny bezpieczeństwa tego produktu.

Kolejną okoliczność obciążającą stronę postępowania stanowi wystąpienie zdarzenia konsumenckiego, do którego doszło podczas użytkowania produktu, co zostało odnotowane w informacji, która wpłynęła 20 października 2022 r. do Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Dodatkowo należy podkreślić, że 814 sztuk produktu wciąż może znajdować się u konsumentów narażając ich oraz ich bliskich na wysokie zagrożenie stwarzane przez ten produkt. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanego produktu dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Natomiast za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał podjęcie przez stronę postępowania działań naprawczych, a także fakt, że w trakcie toczącego się postępowania strona współpracowała z organem nadzoru, przedstawiając stosowne wyjaśnienia i dowody podjętych działań. Dodatkowo Prezes UOKiK wziął pod uwagę fakt, że wobec strony postępowania nie było wcześniej prowadzone postępowanie administracyjne na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania z 27 kwietnia 2023 r. o stosowaniu różnych cen sprzedaży produktu. Inaczej niż w oświadczeniu strony postępowania, jako średnią cenę sprzedaży jednej sztuki krzesła organ nadzoru przyjął średnią arytmetyczną najwyższej (190 zł) oraz najniższej ceny sprzedaży produktu (125 zł), co dało średnią cenę 157 zł netto. W związku z tym, oszacowana korzyść majątkowa ze sprzedaży 1 855 krzesel wyniosła 291 235 zł. Przy określaniu korzyści majątkowej Prezes UOKiK uwzględnił to, że strona postępowania przekazała dowody potwierdzające wycofanie 1 043 sztuk produktu z rynku.

Wymierzając karę w wysokości 25 000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji niniejszej decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 tej ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania przez ponad rok, tj. od czerwca 2021 r. do lipca 2022 r., wprowadzała na rynek produkt niespełniający wymagań w zakresie bezpieczeństwa, narażając tym samym konsumentów na wysokie zagrożenie utraty zdrowia, z uwagi na możliwość doznania urazów ciała. Dodatkowo należy zauważyć, że znaczna liczba krzeseł, tj. 814 sztuk wciąż pozostaje u konsumentów, stwarzając zagrożenie dla ich zdrowia. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanego produktu, dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie zostało w znaczący sposób naruszone.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa poprzez podjęcie szybkich działań eliminujących zagrożenie stwarzane przez produkt, polegające na wycofaniu produktu z rynku, zniszczeniu go, jednakże drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa – nie znajduje w tej sprawie zastosowania.

Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i poprzestania na pouczeniu, nie jest możliwy.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. W toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz niezaistnienia przesłanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny, skłaniając przedsiębiorcę „ESCAL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kiełpinie do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości **25 000 zł** (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy 00/100) należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 4) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany
- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji

i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzeczownika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje:
(...)